

Sementando algo mais que millo.

A experiencia do millo corvo e as escolas unitarias.

Merchi, Pilar e Rosa

Nun intento de plasmar as experiencias das Escolas Unitarias de Cimadevila, Valado e Meiro ao redor do cultivo do millo corvo, as profesoras constatamos un punto de partida común: sentírnos contaxiadas pola ilusión deste proxecto que con tanto acerto ven desenvolvendo a Asociación Cultural, Deportiva e Xuvenil de Meiro. Un proxecto que tan ben conecta con as perspectivas educativas destas escolas enraizadas, polas súas características (entornos pequenos e non masificados, proximidade á familia, posibilidade de convivencia entre nenos/as de diferentes idades...) con un modelo de escola que favorece a aprendizaxe sustentada na afectividade e nas experiencias naturais e sociais. Queremos estimular aos nenos e nenas para que investiguen, descubran, pregunten e teñan unha conciencia crítica do que ven, do que escoitan...

Por iso non dubidamos de acudir desde o primeiro convite para participar no ciclo do millo corvo. A emoción dun desprazamento a pé, en coches particulares

ou en coche de liña, fai crear unhas expectativas de aventura, de descuberta, de encontros con os amigos/as das outras escolas e con Vitoria e Sandra sempre atentas para recibírnos e guiarnos até a veiga. Así, ano tras ano, acudindo a todas as labouras, fixémonos expertos/as en millo corvo e sabemos o traballíño que costa chegar até a elaboración da bola corva. Mais tamén sabemos de xogos, merendas e diversións compartidas.

Daquela, cando propomos nas nosas escolas unha conversa sobre estas experiencias, as respostas dos nenos/as son rápidas e espontáneas:

—"O millo corvo vale para facer fariña e para facer casiñas de carozo: Así e así, así e así (xestos de ir construindo unha torre de carozos)...unha casiña coma un palleiro, haino que facer ben dereito."

—"O millo cómenno os corvos (e tamén ás gaiotas apunta alguén) e os ratos, eses sí que chupan todo."

—"Para que non o coman hai que gardálo no forno"

—"E pode vir o xabarán que come e rompe o millo"

UN SEMENTOU MILLO CORVO
 OUTRO CORTOU E EMPALLEIROU
 OUTRO ESFOLLOU E DEBULLOU
 ESTE OUTRO MOEU E COCEU
 E O GORDO GORDINO
 COME UNO TODO TODIÑO

Con o Espantallo amigo que coitou o millo,

– "Sí, o xabarán , igual cólleo e tírao polo airo e máis se lle gusta cómeo"

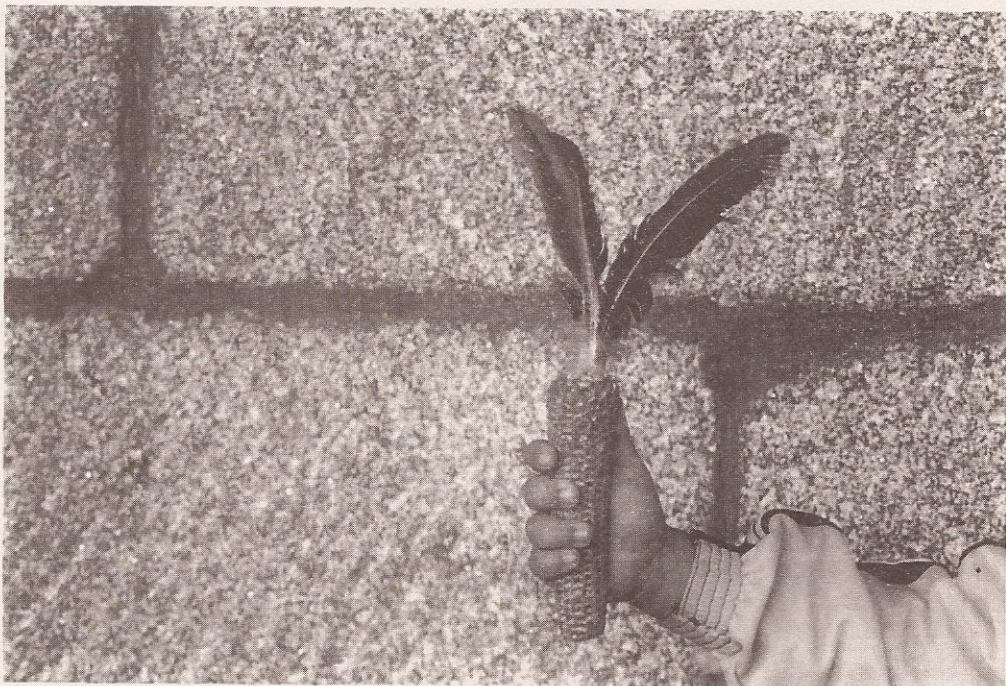
–" E máis pode vir un cazador e cazar o xabarin."

Tamén lembran de historias coma esta que nos contou o Ruso, sempre alegre e faladeiro, que nos deixou con a boca aberta falándonos daquela vez que foi capaz de bailar con 4 mulleres enriba (unha en cada pé e outras 2 nos costados). Ou aprenden como cocian noutros tempos en fornos de pedra, polo sistema de porta aberta como nos mostra a Señora Pepa con moita paciencia e agarimo.

Despois veñen os xogos e enredos como os que facían os abós e aboas. A señora Carmen é unha experta e vainos aprendendo algún como as bonecas con espiga e follaco, os animais con as canas, os cabaliños para trotar, os Matagatos...Nós tamén inventamos outros como o xogo con mans e o caderno viaxeiro .

Coidamos que o mellor recoñecemento que podemos facer as mestras ao labor da A.C.D.X. de Meiro é transmitirvos o que levades sementado, deixándolle a palabra aos nenos/as:

"Que é o que mais vos gusta do millo corvo?"

O matagatos tírase polo airo e sempre cai de pé.

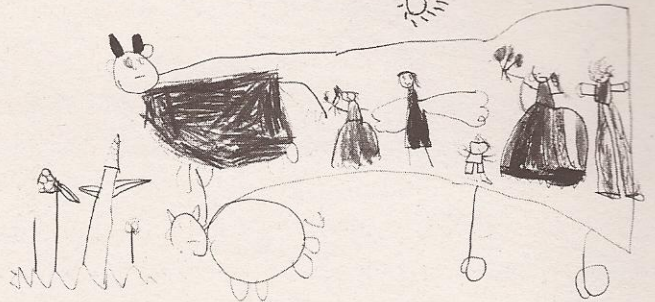
"Facer unha montaña grande con as espigas", "coller o millo corvo e traballar para facer paleiros", "traballar con os amigos", "a festa do carro porque vou como na carretilla do meu pai", "levar o betadine por se tropezamos con algo", "o autobús do Millo Corvo porque é tan alto como o da miña tia", "o meu traballo preferido é o do muiño porque é moi divertido esperar que o pan enfríe", "coller flores", "mexar detrás do paleiro", "debullar", "tumbarme na palla que non ten espiga", "o pan", "correr por onde non hai espigas nen canos", as espigas, " comer o chourizo que nos dan despois..." Algúns con caras de pillabáns comentan: - "E papámoslle todo o chourizo"

Moito lles prestou...E a nós tamén.

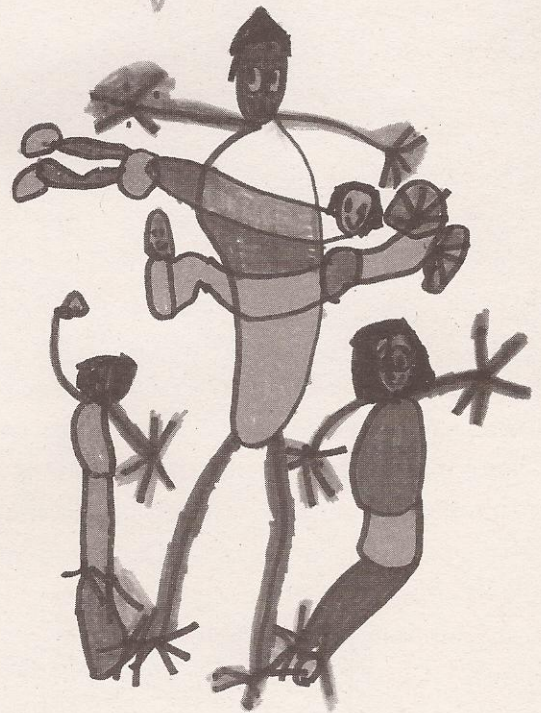
Merchi, Pilar e Rosa son mestras nas Escolas Unitarias de Cimadevila de cangas, e o Valado e Meiro de Bueu.

GALLARDO E CABANO

GALLARDO E CABANO

MANU

PEDRO

